

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Sergiu Volcov și Ludmila Volcov împotriva Societății pe Acțiuni „Cet-Nord”

(încasarea cheltuielilor de judecată)

împotriva deciziei din 9 noiembrie 2023 a Curții de Apel Bălți,

(Dosarul nr. 2ra-124/24
NR. PIGD 2-23034395-01-2ra-23022024)

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare a acesteia.

Judecătoria Bălți, sediul Central (jud. S. Ghercavii)
Curtea de Apel Bălți (jud. A. Garbuz, I. Grosu, A. Ciobanu)

3 decembrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Sergiu Volcov și Ludmila Volcov,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 6 martie 2023 Sergiu Volcov și Ludmila Volcov au depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni „Cet-Nord” cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că, la 4 noiembrie 2021 Judecătoria Bălți, sediul Central a pronunțat hotărârea în cauza civilă la acțiunea Societății pe Acțiuni „Cet Nord” către Pușcașu Anatolie, Volcov Sergiu și Volcov Ludmila cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică și cheltuielile de judecată. Astfel, prin hotărârea dată a fost admisă acțiunea societății și s-a încasat de la Anatolie Pușcașu, Ludmila Volcov, Sergiu Volcov, în mod solidar, în beneficiul societății, datoria pentru energia termică pentru perioada 1 decembrie 2018- 20 aprilie 2011 în sumă de 10 429,15 și cheltuielile de judecată pentru taxa de stat în sumă de 312,87 de lei. Nefiind de acord cu hotărârea, reclamanții au contestat-o în modul stabilit de lege la instanța de judecată superioară. Drept urmare, prin decizia din 7 aprilie 2022 a Curții de Apel Bălți a fost admisă cererea de apel, s-a casat integral hotărârea instanței de fond din 4 noiembrie 2021 și s-a pronunțat o nouă hotărâre după cum urmează: s-a admis acțiunea societății și s-a încasat de la Sergiu Volcov și Ludmila Volcov în beneficiul societății datoria la agentul termic în sumă de 844,24 lei; s-a încasat de la Anatolie Pușcașu în beneficiul societății „Cet Nord”, datoria la agentul termic în sumă de 9 584,91 lei. S-a încasat în mod solidar de la Anatolie Pușcașu, Sergiu Volcov și Ludmila Volcov în beneficiul societății „Cet Nord”, cheltuielile de judecată privind achitarea taxei de stat în sumă de 312,87 lei; s-a dispus neexecutarea deciziei în latura încasării de la Sergiu Volcov și Ludmila Volcov în beneficiul societății „Cet Nord” a datoriei în sumă de 844,24 lei.

3. Reclamanții au notat că pentru a beneficia de asistență juridică calificată la examinarea în instanța de apel a litigiului, au recurs la serviciile avocatului Snejana Teleba, pentru serviciile căreia au achitat suma de 3 000 de lei, fapt confirmat prin bonul de plată EZ nr. 259614 de la 19 noiembrie 2021. Totodată, pentru declararea

cererii de apel au suportat cheltuieli legate de achitarea taxei de stat în mărime de 234,65 de lei.

4. În opinia reclamanților Sergiu Volcov și Ludmila Volcov, sunt în drept să solicite încasarea cheltuielilor de judecată din contul pârâtului SA „Cet Nord”.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

5. Prin hotărârea din 20 aprilie 2023 a Judecătorei Bălți, sediul Central a fost respinsă acțiunea depusă de Sergiu Volcov și Ludmila Volcov.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

6. La 2 mai 2023, Sergiu Volcov și Ludmila Volcov au declarat apel nemotivat, iar la 11 august au depus apel motivat împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând casarea hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

7. Prin decizia din 9 noiembrie 2023 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de Sergiu Volcov și Ludmila Volcov și s-a menținut hotărârea din 20 aprilie 2023 a Judecătorei Bălți, sediul Central.

8. Întru consolidarea soluției sale, instanța de apel a reținut că litigiul inițial a vizat încasarea datoriei pentru energia termică și a cheltuielilor de judecată, iar prin hotărârea din 4 noiembrie 2021 a Judecătorei Bălți, reclamanții Sergiu Volcov și Ludmila Volcov, împreună cu Anatolie Pușcașu, au fost obligați solidar la plata sumei de 10 429,15 lei și a taxei de stat de 312,87 de lei. Deși această hotărâre a fost casată ulterior în apel, instanța de apel, prin decizia din 7 aprilie 2022, a stabilit că Sergiu Volcov și Ludmila Volcov au datorii reale față de societatea „CET-Nord”, obligându-i la plata sumei de 844,24 lei, sumă care fusese deja achitată în timpul procesului, motiv pentru care s-a dispus neexecutarea acestei obligații.

9. Instanța de apel a notat că în prezenta cauză, reclamanții/apelanți au solicitat recuperarea cheltuielilor de judecată pretins suportate în litigiul anterior, prezentând un bon de plată de 3 000 lei și taxa de stat aferentă. Instanța de apel a constatat însă că nu sunt întrunite condițiile art. 94 și art. 96 din Codul de procedură civilă, care prevăd că partea care a câștigat procesul este îndreptățită la compensarea cheltuielilor de judecată. Or, reclamanții nu au avut câștig de cauză în litigiul anterior, întrucât și în urma rejudecării s-a stabilit că aceștia datorează sume către societatea „CET-Nord”, chiar dacă executarea unei părți a hotărârii nu s-a dispus, suma fiind achitată anterior.

10. Instanța de apel a subliniat că societatea „CET-Nord” i-a antrenat legal în proces, iar reclamanții nu au demonstrat caracterul abuziv sau nejustificat al acțiunii.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

11. La 29 ianuarie 2024, Sergiu Volcov și Ludmila Volcov au depus recurs împotriva deciziei din 9 noiembrie 2023 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

12. În esență, în argumentarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept expuse anterior, recurenții au indicat că instanțele de fond și de apel au apreciat eronat materialul probator, nu au aplicat corect dispozițiile legale privind recuperarea prejudiciului cauzat prin atragerea nejustificată într-un litigiu și au omis să examineze argumentele prezentate, încălcând astfel prevederile art. 432 din Codul de procedură civilă, precum și principiile procesului echitabil consacrate de art. 6 CEDO.

13. Au invocat faptul că, potrivit practicii CEDO și dispozițiilor art. 26 și art. 56 din Codul de procedură civilă, instanța este obligată să examineze efectiv argumentele părților și să sancționeze conduita procesuală de rea-credință. În speță, neemiterea unei hotărâri legale în 2021 i-a constrâns să suporte cheltuieli de asistență juridică, care trebuie reparate de partea responsabilă de atragerea în litigiu.

14. În drept, recurenții și-au întemeiat cererea de recurs în baza dispozițiilor art. 5, 15, 22, 429–432, 434, 436 și art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

15. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

16. Art. 433 alin.(1) lit. a) și f) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

17. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

- c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;
- d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

18. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

19. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

20. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 9 noiembrie 2023, decizia integrală fiind notificată recurenților, prin intermediul oficiului poștal, la 22 ianuarie 2024, fapt contrasemnat de către ultimii (f.d. 69). Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat la 29 ianuarie 2024, se consideră depus în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

21. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

22. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

23. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

24. În speță, recurenții au formulat o cerere de recurs cu un conținut identic cu cel al cererii de chemare în judecată și al cererii de apel. Argumentelor invocate de către recurenți li s-au oferit un răspuns detaliat și clar în actele judecătorești contestate.

25. În jurisprudența sa, Curtea Supremă de Justiție a tranșat deja faptul că reluarea automată a conținutului cererii de apel în cererea de recurs, duce la concluzia că recurentul nu a oferit Curții Supreme de Justiție argumente corespunzătoare pentru analiza legalității deciziei instanței de apel (decizia 2ra183/25, 2rac-236/25).

26. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Or, potrivit art. 442 alin. (2) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs este ținută de modul în care au fost apreciate probele de instanțele inferioare, cu excepția situației în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) – hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

27. În prezenta cauză, recurenții au susținut că, instanțele de judecată nu au apreciat corect probele, precum nici nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată. Însă, recurenții nu au invocat nici un temei al recursului prevăzut de art. 432 din Codul de procedură civilă, în redacția în vigoare la data depunerii recursului.

28. Cu toate acestea, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că instanța de apel a analizat în mod complet și corect circumstanțele cauzei și a aplicat în mod exact normele juridice incidente, constatând neîndeplinirea cerințelor legale pentru compensarea cheltuielilor de judecată pretinse de recurenți. Argumentele recursului nu infirmă considerentele acestora și nu demonstrează existența vreunei erori de drept sau de fapt care să impună casarea deciziei atacate.

29. Dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

30. În concluzie Curtea Supremă de Justiție consideră că recursul declarat de Sergiu Volcov și Ludmila Volcov este vădit neîntemeiat, prin urmare inadmisibil, din motiv că repetă conținutul cererii de apel, fără a aduce critici serioase deciziei instanței de apel.

31. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Sergiu Volcov și Ludmila Volcov, împotriva deciziei din 9 noiembrie 2023 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat